

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش مهارت های حل مساله مبتنی بر نظریه های تولمن و گشتالت بر سبک های حل مساله دانش آموزان دوره متوسطه

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات روانشناختی نوجوان و جوان، دوره 4، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

شکوفه خوش نشان - Student, Department of Psychology, Arak Branch, Islamic Azad University, Arak, Iran

داوود تقوایی - Department of Psychology, Arak Branch, Islamic Azad University, Arak, Iran

ذبیح پیرانی - Department of Psychology, Arak Branch, Islamic Azad University, Arak, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مقایسه اثربخشی آموزش مهارت های حل مساله مبتنی بر نظریه های تولمن و گشتالت بر سبک های حل مساله دانش آموزان دوره متوسطه هدف اصلی این پژوهش نیمه آزمایشی بوده است. روش پژوهش: جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان دختر دوره اول متوسطه شهر همدان حجم نمونه آماری ۷۵ نفر (۳ گروه ۲۵ نفری) بود که از طریق روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند. برای گردآوری داده ها از پرسشنامه حل مساله دزوریلا، نزو، مید اولیورز (۲۰۰۰) و برای تحلیل داده ها از آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیره MANCOVA و آزمون تعقیبی شفه استفاده شد. یافته ها: بین میزان تاثیر آموزش مهارت های حل مساله مبتنی بر این نظریه ها بر سبک های حل مساله دانش آموزان، تفاوت وجود دارد. میزان تاثیر آموزش مبتنی بر نظریه تولمن نسبت به نظریه گشتالت در همه سبک های حل مساله دانش آموزان بیشتر است. نتیجه گیری: این آموزش ها میزان استفاده از سبک های جهت گیری مثبت و منطقی را افزایش و استفاده از دو سبک جهت گیری منفی، اجتنابی و تکانشی را در دانش آموزان کاهش می دهند. میزان تاثیر آموزش مبتنی بر نظریه تولمن نسبت به نظریه گشتالت در همه سبک های حل مساله دانش آموزان بیشتر است.

کلمات کلیدی:

Gestalt, Problem-solving, Students, Tolman model, تولمن, گشتالت, دانش آموزان, سبک های حل مساله, مهارت های حل مساله.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1679179>

